

[Finn Poulsen.]

fælde kan der være tale om domstolsafgørelser.

Kan det begrunde, at man nedsætter en kommission? Er det ikke langt naturligere for os og også for den højtærede handelsminister at sige: vi ved, at disse selskaber gør et overordentlig stort arbejde for at komme disse tilfælde til livs? Vi må som realistiske mennesker erkende, at helt til livs kommer man dem aldrig; der er altid nogle, der vil være utilfredse. Men var det ikke meget sundere at skabe ro om forsikringsvæsenet ved at lade det være i fred og lade det arbejde på den sunde linje, det er inde på? Det er det, jeg synes den højtærede minister skulle tage op til alvorlig overvejelse.

Jeg skal ikke gentage mine bemærkninger om omkostningerne. Det er ikke rigtigt, at der dér er et problem. Man kan næsten sige sig selv, at der ikke kan være noget problem. Hvis man vil se et problem deri, at der er mange selskaber, og at man kan finde selskaber, som har højere omkostningsprocent end andre, er det en misforståelse. Selvfølgelig må visse selskaber, f. eks. begyndere, selskaber, der ikke er arbejdet op til det samme niveau som andre, ligge med et noget højere omkostningsniveau. Men vil man lukke af for nye selskaber, vil man koncentrere på få selskaber? Det er jo det, man skal hen til, hvis man kommer med den argumentation, at der er for mange selskaber, for mange akkvisitører.

Må jeg sige en ting om livsforsikring. Der er mange mennesker, som aldrig ville have fået tegnet den forsikring, som de i en given situation har været overordentlig glade for — lad den være stor eller lille — hvis ikke der havde været et udbredt akquisitionssystem. Lad så være, at der også her kan være et og andet at rette, men det er en kendsgerning, at i tusindvis af mennesker aldrig ville få den dækning, de skal have, hvad enten det drejer sig om livsforsikring eller områder inden for skadesforsikring, hvis ikke der var et akquisitionssystem.

Tror man virkelig, at dette erhverv, som arbejder med pisen over nakken, skulle finde en mindre tilfredsstillende løsning end en eller anden kommission, som over for

dette skulle gå til begrænsninger, indskrænkninger, regulerende foranstaltninger? Jeg tror, det er en misforståelse med denne argumentation, og jeg beklager, at man er kommet så vidt, at man fremsætter et lovforslag i en politisk situation, hvor der er mulighed for at få det gennemført, og hvor der også er mulighed for, at det kan føre til — som jeg sagde det i mit første indlæg — politiske formål, som vi ikke kan acceptere.

Ninn-Hansen: Socialdemokratiet har ved de ønsker, der navnlig på kongresser er blevet fremsat fra tid til anden om socialisering, medvirket til en mistænkeliggørelse af forsikringsbranchen og dermed af forsikringsbranchens funktionærer. Men det glæder mig i og for sig, at det er historie allerede så kort tid efter den sidste kongres.

Den højtærede handelsminister fremsatte en udtalelse her, som jeg synes er langt vigtigere end spørgsmålet om nedsættelse af en kommission. Den højtærede handelsminister sagde, at det, han havde udtalt i sin fremsættelsestale, dækkede regeringens opfattelse, og det afsnit, der henvistes til, lød således — det står sp. 2056 —:

„Fra forskellig side har det været antydet, at sigtet i kommissionsarbejdet skulle være at skabe grundlag for en socialisering af forsikrerhvervet. Jeg finder det næsten overflødigt at forsikre, at der ikke fra min side haves hensigter i den retning.“

Det skal altså nu rettes til — med ministerens tilladelse — at der ikke fra regeringens side haves hensigter i den retning, og så er vi egentlig på det sted, hvor vi skal være i denne sag. Hele folketinget omtrent står som modstandere af socialisering af forsikrings-selskaberne.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsens parti står som det eneste parti herinde, der vil hæve socialiseringsfanen, og selv om man prøver på at række denne fane højt i vejret, kniber det sikkert at få nogen til at få øje på den. Således er situationen, og den er tilfredsstillende for os. Så kan vi på det grundlag gå til en drøftelse i udvalget angående kommissionen.

Jeg vil yderligere sige til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, at de kapitalinteresser, vi ønsker at varetage, er de kapitalinteresser, den højtærede handels-